

INDUSTRIRÅDET

Bilag 11.

København, V., den 24. oktober 1953.

Ministeriet for handel, industri og søfart.

I skrivelse af 12. september d. å. har handelsministeriet — med henblik på udarbejdelsen af en permanent lovgivning — anmodet industrirådet om at ville fremkomme med en udtalelse om den af trustkommissionen afgivne betænkning nr. 3: „Konkurrencebegrænsning og Monopol“.

Industrirådet beklager, at den korte tid, der har været levnet til at gennemarbejde betænkningen, ikke har muliggjort en så dybtgående behandling af alle de rejste spørgsmål, som industrirådet må finde nødvendig i betragtning af de omhandlede problemers vidtrækkende betydning for det danske samfund og det danske erhvervsliv. Man må derfor forbeholde sig ved senere supplerende udtalelser — bl. a. til et eventuelt lovforslag — at uddybe sit syn på hele det problemkompleks, der foreligger til behandling. Den omstændighed, at industrirådet i øjeblikket lader forskellige af de af kommissionen fremførte betragtninger og forslag uomtalt, er derfor ikke ensbetydende med, at man er enig i betænkningens standpunkt til de pågældende spørgsmål.

Betænkningen redegør på pag. 28 ff for de målsætninger, der danner grundlaget for kommissionens forslag. Industrirådet kan i det store og hele anerkende disse målsætninger, selvom man ikke skal tage stilling til de af kommissionen i denne forbindelse omtalte mere politisk betonedede synspunkter. Det vil således næppe vække modsigelse fra nogen side i vort samfund, når kommissionen f. eks. fremhæver ønsket om den størst mulige effektivitet i varernes fremstilling og distribution, eller når man anfører, at der ikke gennem monopoludnyttelse må opnås urimeligt store fortjenester på længere sigt. Det vil heller ikke kalde på modsigelse, når man stiller krav om den størst mulige erhvervsfrihed, og når man ønsker, at svagt stillede virksomheder skal

beskyttes mod magtudøvelse fra de stærkeres side.

Det må imidlertid være tilladt at anføre, at bl. a. de her citerede målsætninger er holdt i så stor almindelighed, at de i sig selv siger meget lidt, og at det ikke af disse kan udledes, hvilke foranstaltninger det vil være hensigtsmæssigt at gennemføre.

Det vil være yderst uheldigt, hvis man ud fra i og for sig rigtige, men mere almindeligt holdte og — jvfr. nedenfor — ikke udtømmende målsætninger griber til foranstaltninger, hvis rækkevidde ikke kan overskues, og om hvis egnethed til at fremme de opstillede mål intet foreligger dokumenteret. Efter industrirådets opfattelse kan flere af de foreslåede foranstaltninger befrygtes at modvirke de af kommissionen opstillede målsætninger, som iøvrigt ved behandlingen af de foreliggende problemer ikke altid synes at være fastholdt.

Det kan yderligere tilføjes, at man i en lang række tilfælde står overfor at måtte afveje aftalers fordelagtige virkninger på effektiviteten — det af de opstillede mål, betænkningen tillægger størst vægt — overfor aftalernes mulighed for at virke uheldigt på andre områder. I sådanne tilfælde ville det have været af stor værdi, hvis kommissionen gennem en grundig analyse havde søgt at påvise, at de foranstaltninger, man agtede gennemført, virkelig er nødvendige, og at de positive sider, de pågældende foranstaltninger eventuelt måtte have, ikke overskygges af negative og skadelige virkninger.

Hertil kommer, at de målsætninger for en permanent lov, som kommissionen har arbejdet ud fra, efter industrirådets opfattelse iøvrigt synes for snævre og ikke tilstrækkelige, når man ser på den forventede udvikling i tiden fremover.

I de kommende år vil kravene til dansk industri være voksende. Den ekstraordinære